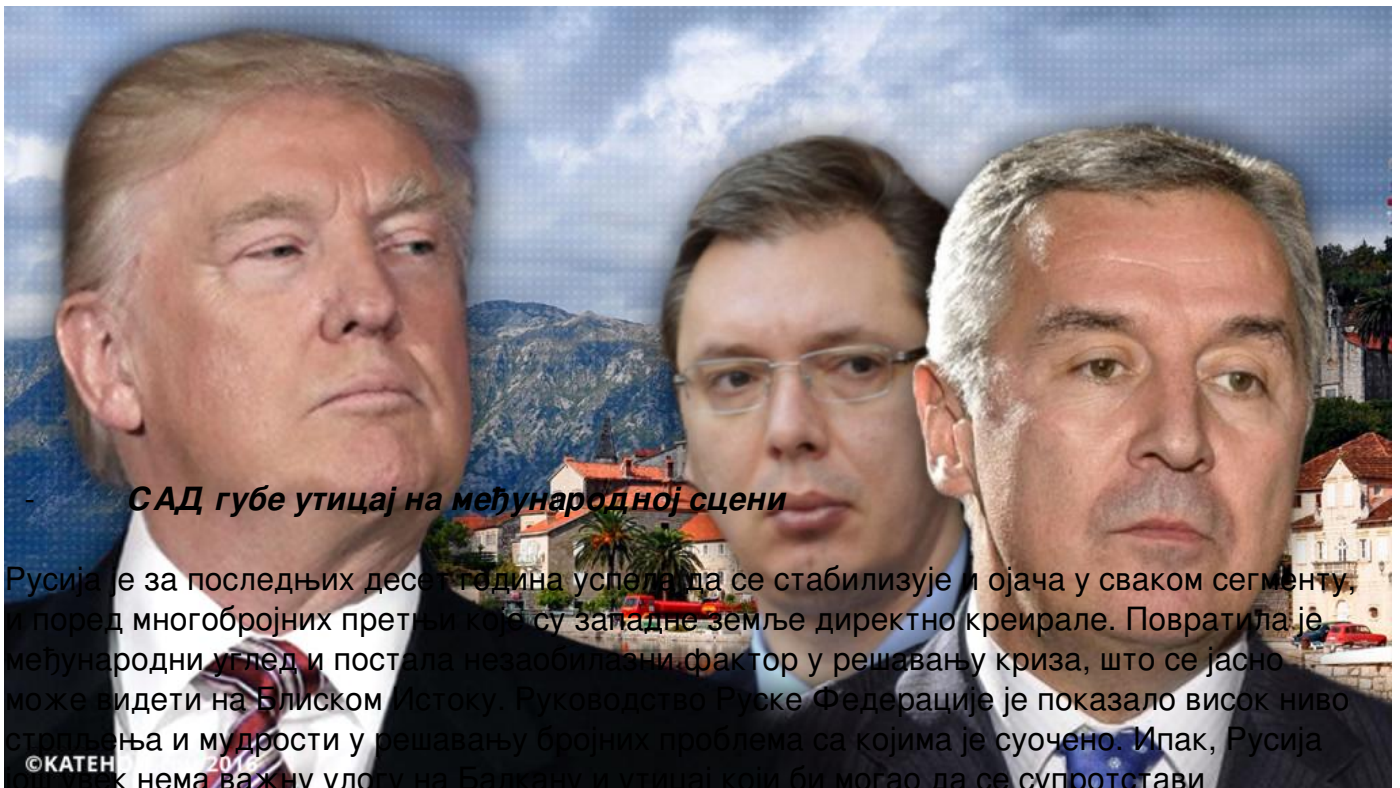

После кратког предаха који је био условљен реконфигурисањем америчке администрације након победе Доналда Трампа на председничким изборима, агресивна спољна политика САД добија нове импулсе. Иако су неки политичари на Балкану (наивно) очекивали да ће се спољно-политички курс САД променити, сада можемо да се уверимо да је то била потпуно погрешна процена. САД настављају већ давно зацртаним смерницама уз примену агресивних механизма. У претходним деценијама, након завршетка Хладног рата, САД су заједно са водећим земљама ЕУ исцртавале нове границе на Балкану и креирале „реалност“ правећи слику о ратним дешавањима према сопственим потребама. Русија је након распада СССР-а и унутрашњих неприлика са којима се суочавала, била онемогућена да озбиљно утиче на светска дешавања. Међутим, сада су се ствари промениле, и то САД условљава да убрзају своје кораке.

САД губе утицај на међународној сцени

Русија је за последњих десет година успела да се стабилизује и ојача у сваком сегменту, и поред многобројних претњи које су западне земље директно креирале. Повратила је међународни углед и постала незаобилазни фактор у решавању криза, што се јасно може видети на Блиском Истоку. Руководство Руске Федерације је показало висок ниво стрпљења и мудрости у решавању бројних проблема са којима је суочено. Ипак, Русија још увек нема важну улогу на Балкану и утицај који би могао да се супротстави америчким тежњама. Политика САД на Балкану је супротстављена националним и државним интересима Србије, али се она спроводи због тога што су политичке елите, али и многи чиновници, директно контролисани од стране Запада. У свим државним

структурама и институцијама Србије раде људи који су школовани и обучавани на Западу и који према Западу имају специфичан и некритички однос базиран на узајамним интересима. У том смислу, чак и када се промене политичке елите, остаје иста администрација, односно чврста спрега појединаца који раде у различитим институцијама и који су спремни да остварују своје циљеве независно од политичког курса државе. То је спрега која поред медија и безбедносних структура „корективно“ делује на политичко руководство. Са овим проблемом се суочавају чак и САД данас, а за опис тог проблема користи се термин „deep state“. Осим проблема на унутрашњем плану, САД се суочавају са много озбиљним изазовима на међународном плану, због све већег јачања Русије и Кине, а затим и других земаља које нису подређене Вашингтону. Такав развој догађаја доводи до тога да чак и стратешки партнери САД као што је Саудијска Арабија на Блиском Истоку, или партнери из НАТО као што је Турска, желе да рedefинишу своје односе са Вашингтоном, односно Москвом. Иако је руски утицај на Балкану, на који нас стално упозоравају западни медији и званичници, минималан, западне земље убрзавају своје активности, управо због опасности да би Русија могла да прошири свој утицај. Са америчке тачке гледишта, опасност по Балкан не представља искључиво јачање Русије на међународном плану, већ и чињеница да су Срби изразито про-руски настројени, а такође и револтирани дугогодишњим односом западних сила. Због тога, иако је Запад уложио вишегодишњи труд да преобликује и уреди Балкан по сопственим потребама, овај труд може у садашњим и будућим околностима врло лако да буде неутрализован.

- **Медијске манипулације**

Србија је под јаким евроатлантским утицајем и на „безалтернативном“ путу у ЕУ. Ова безалтернативност није неминовна, већ је прихваћена као таква од стране политичких елита, као предуслов доласка на власт. Слобода, демократија и људска права су вредности које нам се нуде као опште прихваћена норма ЕУ, која се у пракси може сагледавати кроз тоталитарне моделе. „Слобода“ постоји и њено постојање се не може доводити у питање. У складу са таквом поставком, демократско изражавање мишљења и воље није неопходно. Напротив. Сваки дијалог друштва и анализирање позитивних и негативних страна приступања ЕУ, изричито су непожељни. Европске интеграције се спроводе у атмосфери страха и под константним политичким уценама од стране Брисела, које политичке елите у Србији прихватају и испуњавају, бојећи се за сопствене позиције. Србији се стално нуде услови које мора да испуни, а по испуњавању већ преузетих, долазе нови услови на ред. Напредак Србије на европском путу оцењује се према политичким потребама Брисела у зависности од тога да ли је у датом моменту потребно да похвале или искритикују власти, а реално стање је вишеструко горе у поређењу са некадашњим једнопартијским системом. Садашња „слобода медија“ и „независно судство“ су на нивоу који је незамислив за многе диктатуре и неуређена друштва. Медији се могу поделити на оне који су под директном контролом Запада или под директном контролом власти.

ŠTA SE VIŠE ISPLATI, PLAĆATI KIRIJU ILI KREDIT

Blic
NAJČITANIJE DNEVNE NOVINE U SRBIJI

PONEDELJAK 23. JANUAR 2018. godina / Broj 7162 35 dinara

NAJAVA ŠOKANTNOG PREOKRETA

Putin će priznati Kosovo kao uslugu Trumpu

VESNA ČOVIĆ: NE PLAŠIM SE „GROBARA“

Premijer najvio ulaganje u sva četiri klinička centra

Dejevski kaže da je "Vladimir Putin uložio mnogo truda ne bi li dogovor sa novom američkom administracijom bio tačak, i da je teško očekivati da mu pruži priliku isklizne jer bi to ugrozilo njegovu poziciju kod kuće"

Niš -9°
Vremenska prognoza»

BlicStrip

MOJ BLIC - PRIJAVA

Registracija Prijavi se

Kursna lista

EUR	123.95 din.
AUD	87.73 din.
CAD	87.25 din.
HRK	16.47 din.
CHF	115.49 din.
GBP	143.41 din.
USD	116.05 din.
BAM	63.37 din.
EUR	RSD
100	= 12,395.00

Независни медији су потпуно маргинализовани, функционишу са минималним ресурсима и присутни су само у форми интернет портала или интернет радио-телевизије. Западу је потребна контрола над медијима у Србији како би деловао на јавно мњење у Србији у складу са сопственим интересима, док је режиму контрола неопходна како би манипулисао чињеницама зарад опстанка на власти. Запад користи медије за дезинформисање јавности у Србији о светским дешавањима, за улепшавање слике о ЕУ, за спровођење анти руске пропаганде и за „повумњавање“ и „преваспитавање“ људи. Режим користи медије за улепшавање слике о својим сопственим политиком и за манипулисање пре свега сопственом јавношћу. Србија је већински про-руски настројено. Државно руководство Србије промовише и „неутрално“ пропагира војну неутралност и истиче да води избалансирану спољну политику. Међутим, такве тврдње су далеко од реалности. Садашња власт је од 2012. године унапредила војну сарадњу са НАТО и подигла је на највећи могући ниво тако да је чланство Србије у НАТО остало неиспуњена формалност која онемогућава Србију да има било каква потраживања. С друге стране НАТО остварује сва права која су им потребна. Србија је усмерена на војно-техничку сарадњу са западним силама, САД и европским чланицама НАТО, а такође учествује и у борбеним мисијама ЕУ што аутоматски значи да није „неутрална“. Сарадња са Русијом је на неупоредиво нижем нивоу, али се та сарадња медијски промовише, док се сарадња са САД и НАТО не промовише, чиме се стиче погрешан утисак. И поред свега, за Запад није више прихватљив ни минималан ниво сарадње Србије са Русијом, као ни медијско манипулисање про-руским осећањима.

- **Поруке Србији из САД**

Недавно је приликом посете Србији амерички чиновник пренео врло јасну поруку. Заменик помоћника државног секретара САД Хојт Брајан Ји је на српском језику у Београду рекао: „Не можете седети на две столице“. Он је у свом обраћању појаснио да земља која жели да постане члан ЕУ, мора да пошаље јасну поруку, а не да балансира између две стране. Такође је напоменуо и да САД не разумеју зашто би особље Српско-руског хуманитарног центра требало да добије дипломатски имунитет. Ставовe које је изрекао у Београду, амерички званичник је поновио пре пар дана у интервјуу који је дао америчкој телевизији Н1, истичући да је то званични став Вашингтона. Иако такви ставови представљају директно мешање у унутрашња питања Србије, амерички званичник истиче да свака земља има право да се стратешки определи. Остаје нејасно којим механизмом Србија може да се определи? Да ли земљу опредељују политичке елите које контролише Запад или демократија подразумева и право на референдум на ком би се народ изјаснио да ли жели да приступи ЕУ под јасно дефинисаним условима? Услов Србије за приступање ЕУ је признавање нелегалне сепаратистичке творевине, односно одрицање од дела своје територије. Овај процес је доведен до краја и од садашњег режима се очекује да потпише свеобухватни мировни споразум са Приштином којим би Србија легализовала отимање Косова и обавезала се да неће онемогућивати овој територији да на међународном нивоу функционише као држава. По свим показатељима, садашња власт се унапред обавезала на такав корак. Осим признавања Косова, европске интеграције обавезују Србију да усклади своју спољну и безбедносну политику са ЕУ, што подразумева раскидање Уговора о слободној трговини са Русијом, затварање Српско-руског хуманитарног центра и увођење санкција Русији.

Због тога европске интеграције Србије сада добијају толику подршку од стране САД, иако је процес проширења јасно дефинисан и Србија нема шансе да приступи овој заједници пре 2025. године. У сваком случају, у обзир садашње стање ЕУ, неретко је очекивати било какву перспективу у тој заједници, која не успева да се избори са многобројним проблемима. У Србији, где је нерешена економска криза се надовезала мигрантска

криза уз коју се погоршала безбедносна ситуација у ЕУ. Након изласка Велике Британије из ЕУ, сада је на ред дошао талас сепаратизма у земљама чланицама, а у пракси се показало да не постоји јединствена политика ЕУ по многим питањима. У таквој ситуацији неразумљиво је да било која држава жели да прихвати проблеме са којима се ЕУ суочава, и то још по цену наношења озбиљне штете државним и националним интересима, што се Србији нуди. Чак и да такву сулуду понуду Србија прихвати, то опет није гарант да ће ЕУ опстати у садашњој форми и да ће Србија моћи да оствари било који добитак. Поставља се питање због чега би Србија прихватала крајње штетне услове који се пред њу постављају како би остала на путу интеграција за који се не зна ни када ни како ће се завршити. Ипак, из онога што нам је саопштено из Вашингтона, јасно је да ће уследити додатни притисци у циљу заокруживања косовске „независности“ и раскидања веза између Србије и Русије.

- ***Одвраћање Русије са Балкана***

Одвраћање Русије са Балкана ће постати приоритет америчке политике на Балкану због тога што ширење руског утицаја може да доведе у питање сав досадашњи противправни улог америчке политике. То се најпре односи на Србију, као земљу у којој је народ већински усмерен ка Русији. Други разлог је тај што ће се резултат овог подухвата рефлектовати и на остале земље у региону у којима живе Срби. Без обзира на установљени анти-руски курс у ЦГ или БЈРМ, без преусмеравања Србије на исти, не може да се постигне циљ, а за САД је то - Русија ван Балкана. Оваква политика наравно није ексклузивна само за наше подручје, већ САД представљају озбиљну препреку развоју сарадње између ЕУ и Русије. Оне гомилају војску на границама Русије, у југоисточној Европи и на Балтику, и подстичу анти-руску хистерију, плашећи Европу Русијом. За САД то представља једини начин задржавања важне улоге у овом делу света, а за све остале представља озбиљан проблем и опасност. Али да се вратимо на Балкан. На недавно одржаној конференцији Атлантског савета предочена је „нова америчка стратегија за Балкан“ из које се такође види да САД намеравају да појачају своје присуство на Балкану. Кључне ствари које САД намеравају да предузму су убрзавање европских интеграција преосталих земаља Балкана и појачавање војног присуства, пре свега у бази Бондстил. У извештају се такође предлаже „историјско помирење САД и Србије“ и то једино под условом да се Србија значајно дистанцира од Русије.

Наставак америчког прекрајања Балкана

Пише: Драгана Трифковић
среда, 24 јануар 2018 14:12
